

Národní divadlo moravskoslezské

Národní divadlo moravskoslezské

Dokonalá Popelka. Magdaléna Rovenská si v titulní roli stejnojmenné inscenace získává srdce publika

09.02.2025 ostravan.cz ~ Milan Bátor ~ Rubrika: Divadlo ~ Infotype: Nepojmenováno ~ Datum importu: 09.02.2025 20:09 ~ RU / den: 2 752 ~ Vydavatel: Aleš Honus ~ Země: Česko ~ AVE: 1 500,00 Kč ~ GRP: 0,03

Málokterá žena zažila během svého života tak pronikavé umělecké úspěchy jako operní pěvkyně, skladatelka a pedagožka Pauline Viardot. Připadá vám to jako fráze? Možná, ale realita 19. století byla jiná než dnes a do rovnocenné role obou pohlaví byla ještě daleká cesta. Viardot se začala hubbě věnovat záhy ještě pod svým dívčím příjmením García, které připomíná její španělské předky. Oslnivá kariéra této dámy s uhrančivými očima a temnými vlasy je s trochou nadsázky jakousi paralelou kulturní kroniky Francie.

Viardot účinkovala v dílech nejslavnějších skladatelů a přátelila se s nejvýznačnějšími literáty a umělci. Její vliv je dalekosáhlejší, než můžeme z jednoho díla poznat: Viardot působila desítky let jako oblíbená profesorka Pařížské konzervatoře, byla také významnou kulturní pořadatelkou a mecenáškou, která pomáhala ostatním, a svou bezmeznou oddaností umění je její životní příběh inspirací dodnes. Popelku napsala Viardot na samém sklonku svého života v třiaosmdesáti letech, přesto jde o dílo po hudební stránce neobyčejně atraktivní, svěží a pozoruhodné. Nejde totiž zdaleka jen o stručnou „salónní operetu“, jak je dílo obvykle avizováno.

Z inscenace Popelka. (Foto: Martin Popelář)

Popelka je dílo, ve kterém můžeme vysledovat kombinování různých dramatických žánrů. Vstupní árie Popelky o příběhu prince, který „ženit by se chtěl“, je spíše písní, která anticipuje muzikálovou estetiku. Árie Barona a hraběte Barigula jsou výrazově i technicky svrchované propracované útvary, které svou obtížností odpovídají více klasické opeře. Zejména v posledním jednání pak můžeme slyšet v harmonickém pásmu progresivní tendence s častými proměnami tónin. Samozřejmě nelze tvrdit, že jde o dílo, které nějak výrazně překračuje mantinely zvoleného žánru. Viardot to neměla zřejmě ani v plánu, ostatně pohádkové téma si žádné velké experimenty nežadá. Přesto se jí podařilo vytvořit zajímavý útvar, které má zvláštní vitalitu, jakousi jiskřivou intuici a nevšední introspekci.

S ohledem na skromný provozovací „aparát“ (dílo je prováděno s doprovodem klavíru) a sólistické obsazení je Popelka uvedena na komorní scéně Divadla 12. Specifické inscenační možnosti lze díky citlivé režii Gabriely Petrákové využít i ve svůj prospěch. Tradiční distance mezi divákem a jevištěm, která je obvyklá ve velkých divadlech, zde mizí a nabízí se interakce s divákem, čehož režie zcela logicky a správně využila. Podobně si lze z bezprostřední blízkosti vychutnat nádherně laděné kostýmy Marty Roszkopfové, které jsou vznešené, legrační i správně bláznivé a podtrhují skvěle charakter konkrétních postav.

Z inscenace Popelka. (Foto: Martin Popelář)

Méně komfortní je recepce Popelky po stránce čistě auditivní. Komorní prostředí této scény není akusticky disponováno pro operně školené hlasy a vyhovuje spíše potřebám činohry, případně muzikálu. V dynamicky nejsilnějších pasážích tak bohužel docházelo k nepříjemné hlasitosti, která není žádoucí. Vše má své pro a proti.

V sobotním premiérovém obsazení Popelky se představili studenti Fakulty umění **Ostravské** univerzity. Pouze Jonáš Slovák v sobotu Barigula s podobnou bodrostí ztvárnil již podruhé a stejně jako na čtvrteční premiéře s vehemencí potvrdil, že je pro tuto roli pěvecky i herecky adekvátně vybaven a skvěle připraven. Dvojici hašteřivých sester si vychutnaly Barbora Vašková a Sára Slováková. Armelinda a Magelóna v jejich pojetí nejsou zaměnitelné, ale jejich individuální přístup vytváří typově prokreslené postavy.

Jonáš Slovák a Erik Ondruš. (Foto: Martin Popelář)

S podobně vtipnou grácií se zhostil role jejich otce Erik Ondruš. Jeho vykutálený baron, který je ve skutečnosti hokynářem, baví žoviálně elegantním buranstvím, které kontrastuje s jeho iluzivním názorem na domnělé prestižní společenské postavení. Postava Víly typově sluší Isabelu Ufřlové, u níž bude dobré vizuální působení a spolehlivé herecké ztvárnění ještě lépe sladit s patřičnou intonační a výrazovou jistotou zpěvního partu. Klíčovou dvojici prince a Popelky sehráli Eduard Kácal a Magdaléna Rovenská. U mladého tenoristy jsme mohli vyslechnout zodpovědný pěvecký výkon, jeho herecký projev by si však zasloužil větší přesnost a nápaditost. Občas jeho princ vyznívá ještě toporně a měl by působit nejen zamilovaně, ale také prozíravě a bystře. Přece jen je to on, kdo je strůjcem léčky a má tedy ambice, kterých chce svým důvtipem také dosáhnout.

Magdaléna Rovenská (uprostřed) jako Popelka. (Foto: Martin Popelář)

Magdaléna Rovenská je jako Popelka emocionální šíp mířící rovnou doprostřed terče! Nejen, že je pro tuto roli předurčena svým působivým zevnějškem, Rovenská postavu utlačované dívky, která nechce zůstat stranou, hraje naprosto báječně. V každém okamžiku dokáže správně reagovat a najít adekvátní gesto nebo dikci, která odpovídá konkrétní dějové situaci. Rovenská je prostě krásná a přirozená Popelka se vším všudy a divák si jí okamžitě oblíbí. Ruku v ruce s tím jde i její brilantní pěvecké ztvárnění, které nezůstává proti přesnému hereckému projevu ani o milimetr pozadu. Rovenská zpívá senzačně, její měkký soprán je dokonale elastický, kultivovaný a příkladně srozumitelný.

Sobotní představení elegantně doprovodil klavírista Martin Pančocha, který už jen svou vizáží v paruce působí pitoreskně a nezapomíná dát k dobru své vlastní herecké vsuvky. Sobotní alternativní obsazení naznačilo, že mezi profesionálním a studentským obsazením nejsou téměř žádné difference. Naopak se ukázalo, že někteří studenti přečetli své role stejně vnímavě a přesvědčivě jako jejich zkušenější kolegové. Nejde ale o nějaké porovnávání, které ostatně s ohledem na rozdílnou empirii a postavení není cílem projektu ani tohoto textu. Důležité je, že představení dává smysl jako dramaturgicky přínosný titul, který nejen praktickým účelům, ale je kvalitním a snadno přístupným divadelním kusem, u něhož si publikum užije spoustu legrace. Přesvědčili se o tom dospělí, ale třeba i malá třiletá „princezna“, která sobotním představením krásně zvládla a ještě během toho od autora recenze působivě vyloudila několik bonbónků... Možná budoucí Popelka.

*

Popelka. Hudba a libreto: Pauline Viardot. České přebásnění: Juraj Čiernik. Režie: Gabriela Petráková. Hudební nastudování: Michal Bárta.

Dramaturgie: Juraj Bajús. Scéna: David Bazika. Kostýmy: Marta Roszkopfová. Inscenace vznikla ve spolupráci **Národního divadla moravskoslezského** s Fakultou umění **Ostravské** univerzity. Recenze je psaná z druhé (studentské) premiéry uvedené v sobotu 8. února 2025 v Divadle 12 v Ostravě.

Čtete také recenzi první premiéry uvedené v jiném obsazení ve čtvrtek 6., února 2025.

ostravan.cz

Dnes je neděle 9. února 2025

Hledat

Kulturní deník pro Ostravu a Moravskoslezský kraj

ÚVOD HUDBA DIVADLO OBRAZ & SLOVO ATD. RÁDIO OSTRAVAN

Úvod > Divadlo > Dokonalá Popelka. Magdaléna Rovenská si v titulní roli stejnojmenné inscenace získává srdce publika

Dokonalá Popelka. Magdaléna Rovenská si v titulní roli stejnojmenné inscenace získává srdce publika

9.2.2025 19:56 Milan Bátor Divadlo Recenze

Popelka jako hudebně-dramatický žánr? Zřídka kdy uváděnou parafrázi jedné z nejoblíbenějších pohádek aktuálně nabízí Národní divadlo moravskoslezské. Dílo francouzské skladatelky Pauline Viardot vzniklo počátkem minulého století a zajímavým způsobem kombinuje operní a operetní prvky. Inscenace je pokračováním přínosného projektu Operní akademie Ostrava, na kterém ostravské divadlo spolupracuje s Fakultou umění Ostravské univerzity. V sobotní druhé premiéře se v divadle „Dvanáct“ představilo s velkým úspěchem a ohlasem studentské obsazení – Magdaléna Rovenská, Eduard Kácal, Erik Ondruš, Barbora Vašková... Klavírní spolupráci obstaral Martin Pančocha.

Eduard Kácal a Magdaléna Rovenská.
Foto: Martin Popelář

Málokterá žena zažila během svého života tak pronikavé umělecké úspěchy jako operní pěvkyně, skladatelka a pedagožka *Pauline Viardot*. Připadá vám to jako fráze? Možná, ale realita 19. století byla jiná než dnes a do rovnocenné role obou pohlaví byla ještě daleká cesta. Viardot se začala hudbě věnovat záhy ještě pod svým dívčím příjmením Garcia, které připomíná její španělské předky. Oslivná kariéra této dámy s uhrančivými očima a temnými vlasy je s trochou nadsázky jakousi paralelou kulturní kroniky Francie.

Viardot účinkovala v dílech nejslavnějších skladatelů a přátelila se s nejvýznačnějšími literáty a umělci. Její vliv je dalekosáhlejší, než můžeme z jednoho díla poznat: Viardot působila desítky let jako oblíbená profesorka Pařížské konzervatoře, byla také významnou kulturní pořadatelkou a mecenášskou, která pomáhala ostatním, a svou bezmeznou oddaností umění je její životní příběh inspirací dodnes. Popelku napsala Viardot na samém sklonku svého života v třiaosmdesáti letech, přesto jde o dílo po hudební stránce neobyčejně atraktivní, svěží a pozoruhodné. Nejde totiž zdaleka jen o stručnou „salónní operetu“, jak je dílo obvykle avizováno.

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

- Dokonalá Popelka. Magdaléna Rovenská si v titulní roli stejnojmenné inscenace získává srdce publika 9.2.2025
- Popelka ve Dvanáctě: Tradiční příběh v málo známém pojetí bavi humorem i vkusnou hudbou 7.2.2025
- Ostravu již podruhé rozoznají Sounds of Diversity, v premiéře zazní i nová skladba Petry Šuško 7.2.2025
- Dirigent Marek Prášil o Janáčkově: Kolik existuje skladatelů, které člověk zaručeně pozná po několika taktích? 6.2.2025
- Hudební současnost 50: Přínosná publikace o festivalu, který už půl století dává prostor soudobé tvorbě 5.2.2025
- Básník Petr Hruška: Umakartový kuchyňský stůl a paluba zaoceánské lodi se od sebe příliš nelíší 4.2.2025
- Fakulta umění Ostravské univerzity otevírá pro příští akademický rok nové hudební obory – akordeon a cimbál 3.2.2025
- Klavírista Michal Bárta před premiérou Popelky v NDM: Trocha sebeironie a nadhledu snad nikomu neublíží 3.2.2025
- Janáčkův festival slaví 75 let, program jubilejního ročníku byl právě zvolen 3.2.2025
- Ptáčci v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě: Mimořádně silná inscenace o hledání lidské identity 2.2.2025

POSLOUCHEJTE RÁDIO OSTRAVAN

18:00 – 23:00 VEČERNÍ MIX

DAVID STYPKA & BANDJEEZ

Lovec

Více na: radioostravan.cz

KALENDÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ

HUDBA

Úterý Sředa Čtvrtek Pátek Sobota

Koncert Soni Godarské (zpěv) a Antonie Petrákové (harta) 19:00
Slezkoostravská radnice
11.02.2025

DIVADLO

Dnes Pondělí Úterý Sředa Čtvrtek

Valentýnský speciál Miloše Knora 19:30
Burburn Comedy
09.02.2025

OSTATNÍ

Pondělí Úterý Sředa Čtvrtek Pátek

Výroba ptačích budek 16:30
Atlas Peruba
10.02.2025

Novinářina je můj život 18:00
Antikvariát & klub Fiducia
10.02.2025

Valentýnská večeře 18:00
Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.
10.02.2025

Hovory o životě ve zdraví 19:00
Centrum Point
10.02.2025

Kalendář akcí poskytují: **OSTRAVAINFO!!!**
Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

www.newtonmedia.eu

2 / 5

Z inscenace Popelka. (Foto: Martin Popelář)

Popelka je dílo, ve kterém můžeme vysledovat kombinování různých dramatických žánrů. Vstupní árie Popelky o příběhu prince, který „ženit by se chtěl“, je spíše písní, která anticipuje muzikálovou estetiku. Árie Barona a hraběte Barigula jsou výrazově i technicky svrchovaně propracované útvary, které svou obtížností odpovídají více klasické opeře. Zejména v posledním jednání pak můžeme slyšet v harmonickém pásmu progresivní tendence s častými proměnami tónin. Samozřejmě nelze tvrdit, že jde o dílo, které nějak výrazně překračuje mantinely zvoleného žánru. Viardot to neměla zřejmě ani v plánu, ostatně pohádkové téma si žádá velké experimenty nežádá. Přesto se jí podařilo vytvořit zajímavý útvar, který má zvláštní vitalitu, jakousi jiskřivou intuici a nevšední introspekci.

S ohledem na skromný provozovací „aparát“ (dílo je prováděno s doprovodem klavíru) a sólistické obsazení je Popelka uvedena na komorní scéně Divadla 12. Specifické inscenační možnosti lze díky citlivé režii *Gabriely Petrákové* využít i ve svůj prospěch. Tradiční distance mezi divákem a jevištěm, která je obvyklá ve velkých divadlech, zde mizí a nabízí se interakce s divákem, čehož režie zcela logicky a správně využila. Podobně si lze z bezprostřední blízkosti vychutnat nádherně laděné kostýmy *Marty Roszkopfové*, které jsou vznešené, legrační i správně bláznivé a podtrhují skvěle charakter konkrétních postav.

Z inscenace Popelka. (Foto: Martin Popelář)

Méně komfortní je recepce Popelky po stránce čistě auditivní. Komorní prostředí této scény není akusticky disponováno pro operně školené hlasy a vyhovuje spíše potřebám činohry, případně muzikálu. V dynamicky nejsilnějších pasážích tak bohužel docházelo k nepříjemné hlasitosti, která není žádoucí. Vše má své pro a proti.

V sobotním premiérovém obsazení Popelky se představili studenti Fakulty umění Ostravské univerzity. Pouze *Jonáš Slovák* v sobotu Barigula s podobnou bodrostí ztvárnil již podruhé a stejně jako na čtvrté premiéře s vehemencí potvrdil, že je pro tuto roli pěvecky i herecky adekvátně vybaven a skvěle připraven. Dvojici hašteřivých sester si vychutnaly *Barbora Vašková* a *Sára Slováková*. Armelinda a Magelóna v jejich pojetí nejsou zaměnitelné, ale jejich individuální přístup vytváří typově prokreslené postavy.

Jonáš Slovák a Erik Ondruš. (Foto: Martin Popelář)

S podobně vtipnou grácií se zhostil role jejich otce *Erik Ondruš*. Jeho vykutálený baron, který je ve skutečnosti hokynářem, baví žoviálně elegantním buranstvím, které kontrastuje s jeho iluzivním názorem na domnělé prestižní společenské postavení. Postava Víly typově sluší *Isabele Ufrlové*, u níž bude dobré vizuální půvab a spolehlivé herecké ztvárnění ještě lépe sladit s patřičnou intonační a výrazovou jistotou zpěvního partu.

Klíčovou dvojici prince a Popelky sehráli *Eduard Kácal* a *Magdaléna Rovenská*. U mladého tenoristy jsme mohli vyslechnout zodpovědný pěvecký výkon, jeho herecký projev by si však zasloužil větší přesnost a nápaditost. Občas jeho princ vynívá ještě toporně a měl by působit nejen zamilovaně, ale také prozíravě a bystře. Přece jen je to on, kdo je strůjcem léčky a má tedy ambice, kterých chce svým důvtipem také dosáhnout.

Magdaléna Rovenská (uprostřed) jako Popelka. (Foto: Martin Popelář)

Magdaléna Rovenská je jako Popelka emocionální šíp mířící rovnou doprostřed terče! Nejen, že je pro tuto roli předurčena svým půvabným zevnějškem, Rovenská postavu utlačované dívky, která nechce zůstat stranou, hraje naprosto báječně. V každém okamžiku dokáže správně reagovat a najít adekvátní gesto nebo dikci, která odpovídá konkrétní dějové situaci. Rovenská je prostě krásná a přirozená Popelka se vším všudy a divák si jí okamžitě oblíbí. Ruku v ruce s tím jde i její brilantní pěvecké ztvárnění, které nezůstává proti přesnému hereckému projevu ani o milimetr pozadu. Rovenská zpívá senzačně, její měkký soprán je dokonale elastický, kultivovaný a příkladně srozumitelný.

Sobotní představení elegantně doprovodil klavírista *Martin Pančocha*, který už jen svou vizáží v paruce působí pitoreskně a nezapomíná dát k dobru své vlastní herecké vsuvky. Sobotní alternativní obsazení naznačilo, že mezi profesionálním a studentským obsazením nejsou téměř žádné diference. Naopak se ukázalo, že někteří studenti přečetli své role stejně vnímavě a přesvědčivě jako jejich zkušenější kolegové. Nejde ale o nějaké porovnávání, které ostatně s ohledem na rozdílnou empirii a postavení není cílem projektu ani tohoto textu. Důležité je, že představení dává smysl jako dramaturgicky přínosný titul, který nejen praktickým účelům, ale je kvalitním a snadno přístupným divadelním kusem, u něhož si publikum užije spoustu legrace. Přesvědčili se o tom dospělí, ale třeba i malá třiletá

Přečtěte si více z rubriky "Divadlo", nebo přejděte na [úvodní stranu](#).

Webarchivováno
Národní knihovnou
ČR

O projektu [Ostravan.cz](#) | [Kontakty](#)

Vychází za finanční podpory:

OSTRAVA!!!

© Spolek pro kulturní deník Ostravan.cz 2013-2025.
Názory, které zazní v textech publikovaných na těchto stránkách, představují vždy subjektivní postoj autorů příspěvků, nikoliv názor vydavatele.

